

[Hauch.]

ligt at henvise Afgørelser i Forbindelse med et Lovforslag til Domstolene. Jeg maa maaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der her er Tale om en Straffelov, og jeg vilde tro, at enhver Minister, som staar overfor Gennemførelsen af en Straffelov, naar der opstaar Tvivlstilfælde med Hensyn til denne, maa henvise til Doms-magtens Afgørelse i Henhold til Lovens Regler. Der foreligger derfor intet som helst unormalt i dette Tilfælde.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) kan jo udfolde sin Veltalenhed saa meget, han vil, og sige, hvad han har Lyst til, men det lader sig ikke bortforklare, at det eneste, man ønsker med denne Lov, er at hemme Organisationernes Tyranni overfor den enkelte Samfundsborger, men i ingen Henseende at hemme Organisationernes legitime Virksomhed i Kampen for deres Medlemmers bedre Kaar. Jeg synes, det er saa ganske lige til.

Det ærede Medlem fremkom i sin første Tale med nogle forblommede Hentydninger til en tysk Greve og en vis Forbindelse med et æret Medlem af dette høje Ting. Efterhaanden blev det tydeligere og tydeligere, og til sidst nævnte det ærede Medlem Lindenberg. Det giver mig Anledning til at gøre en Bemærkning, da jeg er blevet klar over, hvor det ærede Medlem gerne vil hen. For det første gjorde det ærede Medlem sig skyldig i en Fejltagelse, som jeg vil raade ham til ikke at gøre sig skyldig i i Fremtiden. Han betegnede denne Mand som Tysker. Han er imidlertid dansk Statsborger. Det er nu sin Sag, men dernæst hentydede det ærede Medlem til, at jeg havde nogen Forbindelse med Lindenberg. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at jeg har haft en Forbindelse med Lindenberg og har det fremdeles, at jeg har noget med Godsets Driftsforhold at gøre; men de Forhold, som det ærede Medlem omtalte, Arbejdsforholdene erfarer jeg for første Gang noget om i Dag. Hvor vidt det ærede Medlems Udtalelser er rigtige, er jeg ude af Stand til at bekræfte eller afkræfte. I øvrigt forekommer det mig ogsaa, at det slet ikke vedkommer dette Lovforslag, og det undrer mig noget, at det ærede Medlem gaar derhen at hente den Haandfuld, som det ærede Medlem nu ønsker at servere for mig. Jeg troede, at det ærede Medlem havde følt sig lidt for fornem til at benytte en Fremgangsmaade som den, han her har søgt at anvende.

Maa jeg saa endelig sige til det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen), at der var en Ting i det ærede Medlems Udtalelser,

som glædede mig grumme meget, og det var, at det ærede Medlem henviste til, at dersom jeg var kommet til ham og havde sagt, at jeg syntes ikke, han skulde referere Udvalgets Forhandlinger i Betænkningen, vilde det ærede Medlem have afstaaet fra at referere disse Forhandlinger. Jeg havde ikke tænkt mig, at jeg kunde udøve saa megen Indflydelse paa det ærede Medlem. Jeg beklager, at jeg ikke har kunnet tænke mig dette; men nu ved jeg det altsaa for Fremtiden, og saa skal jeg ikke forsømme at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han indfører en Skik, som egentlig ingen i Rigsdagen er tjent med, naar han giver sig til at referere Forhandlinger, der har fundet Sted i et Udvalg, idet det ærede Medlem og jeg forhaabentlig skal leve et Par Aar til og faa Lejlighed til Samarbejde. Jeg skal da tilbyde mig som det ærede Medlems Konsulent i Fremtiden ved Affattelsen af Betænkninger.

Ludvig Christensen: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, at naar jeg har fremdraget Forholdene paa Lindenberg Gods, er det ganske naturligt, fordi det er et af de bestemte og særlig grelle Tilfælde, med Hensyn til hvilke vi kan være ganske sikre paa, at hvis Landarbejderforbundet rører sig den mindste Smule, vil man uvægerlig benytte sig af denne Lov, der maaske om lidt vedtages i det høje Landsting. Da jeg har faaet de Oplysninger, jeg har givet det høje Ting om netop dette Tilfælde, maatte jeg derfor have Lov til at fremsætte dem uden Hensyn til mere eller mindre Fornemhed; thi det betyder altid noget under en Sags Forhandling at drage Kærnen frem. Og Kærnen er ikke Paaslagerne i København, men Kærnen er de fattige Landarbejdere her i Landet. Det er Sandheden om dette Lovforslag: Trods alle Fortielser, trods Umuligheden af under Forhandlingerne at faa et virkelig sagligt Forsvar for Lovforslaget, er Sandheden den, at det er de fattige Landarbejdere, det hovedsagelig skal gaa ud over, naar dette Lovforslag er gennemført. Derfor har jeg naturligvis maattet benytte det Materiale, jeg var kommet i Besiddelse af.

Den ærede Ordfører svarede ikke paa mit Spørgsmaal, om han fandt det menneskeligt forsvarligt, at man bar sig ad paa den Maade, jeg har refereret her; Referatets Rigtighed mener jeg at kunne indestaa for. Jeg tør maaske derfor gaa ud fra, at den ærede Ordfører er enig med mig i, at det ikke er menneskeligt rigtigt at bære sig ad paa den Maade.